

عنوان مقاله:

اطناب و گونه های آن در ثلث آخر قرآن کریم

محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های قرآنی در ادبیات، دوره 4، شماره 7 (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

یدالله رفیعی - پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی

خلاصه مقاله:

شناخت علوم بلاغی در درک لطائف و دقائق قرآن نقش مهمی دارند. یکی از زیرشاخه های علم معانی بحث «ایجاز، اطناب و مساوات» است که از دیرباز مورد توجه علمای بلاغت بوده است، به گونه ای که برخی از علمای اهل فن، بلاغت را به این بحث محدود و منحصر کرده اند. از این رو در بر شمردن گونه های ایجاز، اطناب و مساوات نظریات گوناگونی ارائه شده است و این ویژگی در تعریف اطناب و برشمردن گونه های آن نمود بیشتری دارد. مقاله حاضر با روش توصیفی-تحلیلی پس از مراجعه به کتب متعدد و دست اول بلاغت، تعریف کاملی از اطناب و گونه های آن ارائه نموده و شواهد کاملی از موارد اطناب در ثلث آخر قرآن کریم را استخراج کرده است تا در نتیجه بسترناسبی برای توانمند ساختن مخاطب در به کارگیری عملی و آسان اطناب در این بخش از قرآن و کاربرد آن در جای مناسب خود فراهم گردد.

کلمات کلیدی:

اطناب، Quran, semantics, redundancy, redundant types, قرآن, علم معانی, اطناب, گونه های

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1144949>

